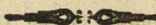

— Туй като извика аеинянинътъ стремително вскочи отъ колонадата, престъпи прага на къщата и тичаше по улицитъ съ голѣми но невѣрни крачки, тупаше са насамъ натамъ безъ да престава да говори. Звѣздытъ блѣстяхъ на небето. Като огнь горѣше въ жилитъ му небесното либиче, защото виното на Диомеда само замаа може бы дѣйствието. Жителитъ на Помпея навикнѣли на ноцнитъ бакханалія, отстранявахъ са отъ пѣтя му като са смѣяхъ и шегувахъ: Тъ си предполагахъ че въ тѣзи минута той е обладанъ отъ жѣтната пара на Бакха, но който бы съгледалъ лицето на злочастия настрахнѣлъ бы отъ ужасъ и смѣхътъ бы замръзнѣлъ на устата му. Главъ минж покрай къщата на Иона, стигнж въ единъ попустъ пѣтъ и влѣзе въ лѣса на цибѣла, дѣто Апикидъ и Олиоѡе бѣхъ са сговорили да са срѣшнатъ.

ГЛАВА 6.

Сцена която съдържа разны лица на драмата.

Ръкышь, които текжтъ отдѣлены, стичатъ са на сжщото дѣло.

Арбакъ отъ нетърпѣние да са научи да ли Юлія е запоила у мрачный му съперникъ съ коварното му питіе и какво е было слѣдствието, рѣши са привечеръ да отиде въ къщата на Диомеда, за да испѣлни любопытното си желаніе. Обычай тогасъ имахъ мжжеть да носжтъ съ себе си стилетъ който употребявахъ и като оржжіе, и като орждіе за писма. Съсъ такъвзи стилетъ Кассій прободи Цезаря въ сената. Съ такъвзи слѣдователно стилетъ снабденъ Арбакъ остави дома си и отиде къмъ лѣтната къща на Диомеда като помагаше съ тояга на слабытъ си еще крака; надѣждата за отмѣстяванъето и пълнитъ му познанія въ лѣкарството помагахъ на естественно крѣпкото му тѣлосложеніе.

О колко свѣтлината на луната е прекрасна въ южнитъ страны! Тамъ ноцъта са мѣнува съ деня щото едвамъ гы дѣли зора. За еднж минута синевата на небето става малко възстѣмна, и сжщо такъвъ цвѣтъ са отразява на блѣскавата до тогасъ повърхность на водытъ, сѣнкытъ са растилатъ на сѣкждѣ и едва навиватъ свѣтлината, и подиръ туй безчетно множество блѣскавы звѣзды са поевяватъ на небесныя сводъ, луната са подава, и ноцъта са намѣстя въ свѣтозарното си царовище.